

egentlig har tænkt med denne Foranstaltning. Er det ganske udelukket at faa Saasæd ude fra her til Landet, saa ved jeg ikke, hvad man vil gøre, eller hvad man sigter til, om man stiler mod en Maksimalpris, om man stiler mod et Fodringsforbud med Hensyn til Havre og Byg. Hvad man vil, synes meget dunkelt. Det var naturligt, at hver Mand sørgede for at have Saasæd, thi det er noget, enhver Landmand først og fremmest maa drage Omsorg for; han maa hellere slaa sine Kreaturer ned og tage for dem, hvad han kan faa, end staa uden Saasæd, det er den rene, skære Ruin. Man kommer noget for langt ud i Barnepigesystemet og Landsfaderligheden med Hensyn til Omsorgen for Landmændene, hvis man nu ogsaa vil beskæftige sig med dette Spørgsmaal.

Forskellige ærede Talere har dvælet ved Landbrugets Stilling for Tiden, og det fremgaar jo af de Udtalelser, som er fremsatte af den højtærede Indenrigsminister, at han mener, at Landbrugets Stilling er særdeles — jeg ved ikke, om han sagde glimrende, men i alt Fald lønnende, udmærket. Det ærede Medlem fra Lejre udtalte sig i samme Retning. Det kan godt være, at den her paa Øerne er storartet, her hører vi, at man kan faa Majs til 16½ Kr. — det sagde det ærede Medlem fra Lejre, og jeg synes, at den højtærede Indenrigsminister nævnedes et endnu lavere Tal —, medens viovre i Jylland skal give 23 Kr., det er en stor Forskel. Her skal de ikke afstaa Rugen, og Hveden har de hidtil kunnet raade over, som de har villet. Det kan være, at Forholdene er særdeles gode her paa Øerne, men ovre i Jylland kan man ikke sige, de i saa Henseende er saa gode. Mange, som ikke kender videre til Sagen, har gjort et svært Væsen af det Hestesalg, som har fundet Sted, men Sandheden er, at der kun paa en Trediedel af de solgte Heste er opnaaet Overpris. Det store Antal blev solgt, inden Hestene var kommet i den høje Pris, fordi der var saa ringe Avl, og Folk stræbte snarest at faa solgt, hvad de kunde undvære. Men een Ting har været betalt med forholdsvis gode Priser, nemlig Konserveskvæg, de magre Køer, som er lavede til Konserves. Dette Salg havde den Fordel, at de vedkommende var fri for at fodre dem op, de kunde afhænde dem til nogenlunde Priser, som de var. Fedningen har været mindre lønnende end i Fjor, fordi Kraftfoderpriserne er saa særdeles høje. Smørproduktionen er ikke lønnende i Jylland, fordi vor Roeval

kun er Halvdelen af det, den plejer at være. At Svineproduktionen i Øjeblikket giver stort Tab, vil et ganske simpelt Regnestykke vise. Naar man tager Uheldene i Betragtning, kan man opstille følgende Beregning: Der skal 5 Foderenheder, d. v. s. 5 Pund Korn, til et Pund levende Vægt af Svin, og 5 Pund Korn koster 60 Øre og et Pund levende Svin ca. 45 Øre. Det vil altsaa sige, at der bliver et Tab paa hvert Pund, der produceres, af ca. 15 Øre, altsaa et Tab paa et Svin paa 200 Pund af ca. 30 Kr. Det er et Regnestykke, som enhver let kan gøre, og som man ikke kan indvende noget imod. (Munterhed). Ja, det kan ikke nytte noget. Jeg ved ikke, hvor kloge paa Landbruget de Herrer Ministre er, der morer sig, men man kommer nu til at lade dette staa. Naar Priserne paa Kornfoderet er, som de nu er, 12 Øre pr. Pund, saa er der ikke noget at gøre ved det Regnestykke, netop fordi Aylen er saa lille, at man maa købe Foderet. Naar man kan bruge sit eget Korn, kan man sige, at det er en god Pris at faa derfor, men naar man skal købe det, der skal bruges, og det skal vi nu, er Sagen en anden.

Landbruget har forøgede Indtægter, det er ganske sikkert, men det skyldes den Omstændighed, at der er sket en overordentlig stor Formindskelse af Landbrugets Besætninger, baade af Heste, Kvæg og Svin. Navnlige jeg overbevist om, at det vil gaa saadan med Svinene, at der om et Par Maaneder eller tre ikke vil være 1/3 af det Antal Svin, der fandtes her i Landet paa den tilsvarende Tid i Fjor; men, som sagt, baade Heste- og Kvægbesætningerne er meget stærkt formindskede. Det har selvfølgelig givet Landet en øjeblikkelig Indtægt, men Besætningerne skal oparbejdes igen ad Aare, og man kan derfor ikke tale om gode Aar for Landbruget, thi Indtægten skyldes, at man paa Grund af det knappe Foder og den meget lille Avl i saa høj Grad har maattet reducere Besætningerne. Det er imidlertid heldigt, at vi har faaet de ordentlige Priser; det har bragt Penge til Landet, og det er naturligvis det, der har medført en Forøgelse af Nationalbankens Guldbeholdning, og som vil give Udsigt til en bedre Handelsbalance end den, vi er vante til, naar man sørger for at beholde Pengene i Landet og ikke giver dem ud til noget unyttigt, men lægger os paa Sinde, som det er sagt saa mange Gange her: Vi bør alle spare.